

Zahvala.

Za obilne dokaze globokega sočustvovanja ob smrti našega srčno ljubljenega, nadvse dobrega in vse prerano preminulega soproga, oziroma brata, gospoda

Jakoba Leskošek

kakor tudi za krasne vence in cvetlice in za mnogoštevilno častno spremstvo k zadnjemu počitku dragega rajnega izražamo tem potom našo globoko občutenost in prisrčno zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo čč. duhovščini, gospodu sanitetnemu svetniku dr. Jeseniku za požrtvovalno in ljubeznivo zdravljenje med dolgo in težko boleznijo, mesarski za drugi in vsem drugim dragim prijateljem in znancem.

Celje, 1. junija 1928.

Globoko žalujoča:

Marija Leskošek
soproga.

Matija Leskošek
brat.

708

Zahvala.

Ob smrti blage soproge, mamike, sestre, gospe

Marije Wohl roj. Kramberger

gostilničarke in posestnice v Žerjavcih,

izrekamo prisrčno zahvalo vsem, ki so sočustvovali z nami v teh težkih dneh. Prav posebno se zahvaljujemo vlč. g. dekanu Janžekoviču za vodstvo pogreba, č. g. kaplanu Sajovicu za podelitev sv. zakramentov in spremstvo, g. dr. Krambergerju za zdravniško pomoč in vsem sorodnikom in znancem ter prijateljem, ki so prihiteli od blizu in daleč njo spremljati na njeni zadnji poti. Kako je bila priljubljena, je pokazal krasen pogreb. Vsem Bog plačaj!

Bodi njej blag spomin in zemljica lahka!
Sv. Lenart v Slov. gor., 29. V. 1928.

Ivan Wohl, soprog, Marjanica, hčerka, Ivan Kramberger, brat, Terezija Suc, roj. Kramberger, sestra. 699

Oglas!

5000 Din nagrade dobi tisti, ki mi izsledi tatove, ki so mi v Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji hodili pod ključem v trgovino in pokradli blago. Tajnost zadržana. Vinko Mauko, Sv. Tomaž pri Ormožu. 701

Podpisana prekličem vse, kar sem govorila o Alojziji Tekauc. — Monika Weingerl. 696

En vinski sod s 30 hl, kakor tudi druge sode proda Kuhar Gabrijel, sodarski mojster, Meljska cesta 10, Maribor. 707

Sodarskega vajenca sprejme takoj Josip Ramšak, sodar, Ruše. 715

Sprejme se pošten hlapec. Naslov v upravnistvu. 533

Fant, 17 let star, želi priti h krojaču kot vajenec. — Naslov v upravi. 709

Kuharica, poštena, skrbna, zvesta gospodinja, ki se razume na vrtu in pri gospodarstvu, se takoj sprejme v župnišče z malim gospodarstvom. Naslov pove uredništvo. 711

Mesarski in prekajevalni vajenec ali mlad, samo trezen pomočnik se sprejme takoj pri: Leskovšek, mesar in prekajevalec v Kozjem. 690

Učenca iz boljše hiše, poštenega, ki ima vse selje do trgovine ter primerno šolsko izobrazbo, sprejme takoj trgovina z železnino Anton Brenčič, Ptuj. 691

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stani, stanovanju in perilu Franc Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. 459

Zahvala.

Podpisana se zahvaljujem tem potom podpornemu društvu

»Ljudska samopomoč« v Mariboru za takoj izplačano znatno podporo iz vseh 3 oddelkov po smrti mojega moža Janeza Kukovec in priporočam to neprecenljivo društvo vsakomur za takojšnji pristop.

Ptuj, dne 4. junija 1928.

716

Ana Kukovec,
Ormoška c. 9.

Zahvala.

Za izraze iskrenega sočutja ob smrti naše nepozabne ljubljene g.

Lizike Vreča roj. Bratkovič

se vsem udeležencem njene zadnje poti iskreno zahvaljujemo, osobito g. dr. F. Breznik-u, zdravniku v Gornji Radgoni za njegov poseben trud v njeni bolezni ter č. gosp. župniku za spremstvo in poslovilne besede, in vsem, kateri so jo za časa bolezni tolažili. Kunova, dne 4. junija 1928.

710

žalujoči starši.

Zahvala.

Podpisani izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so našega rajnega soproga, oziroma očeta, v njegovi težki bolezni tolažili, mu posodili zadnjo pot ter nam stali na strani ob tej prebriski izgubi. Zlasti izrekamo zahvalo gg. zdravnikom, obitelji Ornik, domači duhovščini, učitelstvu, pevcem, sploh vsem, ki so nam izkazovali v težki uri svoje sožalje! Bog bodi vsem bogat plačnik! Ob enem prosimo, naj ohranijo našega dragega očeta v blagem spominu ter ga priporočamo v molitev!

Sv. Janž na Dravskem polju, 4. 6. 1928.

Izabela Rall, Ivan, Marija Pichl.

721

Dr. O. I.:

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU.

Zgodovinska povest.

Štefan Nürnbergger je vzljubil mladega graščaka kot resnega, značajnega mladeniča, zato mu je bila zveza njegove hčerke po volji, četudi se ni mogel otresti pomislekov, da bo graščakinja temu nasprotovala, ker Nürnberggerji niso tako plemenitega rodu, ampak le navadni plemiči.

Opozoril je svojo hčer na to in izrekel tudi napram mlademu graščaku svoje pomisleke, a

videl je, da tu ne pomaga nič, ker preveč sta bila oba prevzeta od ljubezni, blagi oče pa ni hotel delati obema težkega srca, pustil je, da sta bila v tem razpoloženju srečna in se mogla udati nadi, da pride čas, ko skleneta nerazrušljivo vez.

A ljubezen še tako skrita ne ostane tajna; četudi je prvotno vedel za njo le Agatin oče, tako ni ostala dolgo prikrita tujim ljudem. O njej je zvedela le prekmalu tudi graščakinja Margareta.

3

Kakor je bilo prej razmerje med materjo in sinom prijetno, tako je nastopila sedaj razdraženost, ki je vedno bolj naraščala. Baroninja Herberstein je bila vsa izven sebe, da si je zbral njen sin tako nevesto; spočetka je še mislila, da je samo navadno ljubimkovanje; ko pa je spoznala, da misli sin resnico, se je temu odločno uprla. Bila je plemenitašinja skoz in skoz iz starodavne rodbine grofov Velmarana iz Vincence v Italiji. Da bi tedaj dobila sinaho, četudi iz poštene hiše, a brez višjega plemstva, to je bilo izključeno. Bila je tudi globoko verna in s celim srcem zavzeta za nauke katoliške cerkve. Vedela pa je, da je Štefan Nürnbergger naklonjen luteranstvu in ljudje so napravili iz nepomembnih stvari veliko več in baroninja Herberstein je verjela vse. In mislila si je, sad ne pade daleč od debla — kakor oče tako tudi hči. V njenih očeh je bila tudi Agata luteranka in ker je to zatajevala, je bila po mnenju graščakinje še bolj strastna.

In razmerje mladega graščaka je dalo povod tudi današnjemu nastopu z materjo. —

Temna noč je razprostrla svoja hladna krila nad zemljo in nastopila je tišina. Le tu in tam se je slišalo skovikanje nočne ptice, ki je iskala

zmiraj sveže in cement kupite najceneje pri staroznani tvrdki H. ANDRASCITZ, Maribor, Koroška c. 550

APNO

Vabilo na redni občni zbor

POSJOJILNICE V BREŽICAH, r. z. z. n. z., ki se vrši
dne 20. junija 1928, ob 18. uri v lastni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1927.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Čitanje revizijskega poročila.
7. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob 18. uri ne bil sklepčen,
se vrši isti dan in v istem prostoru ob 19. uri drugi
občni zbor, ki sklepa ob vsakem številu zadruž-
nikov.

Načelstvo.

3 vozovi na prodaj in si-
cer: 1 kočija, 1 koleselj
(Taflwagrl) in 1 kola (za
2-3 polovnjake). Vprašati
pri Francu Ivančič, ko-
vaškem mojstru v Ljuto-
meru. 680

Kose iz najfinejšega jekla,
zajamčene, srpe in brušne
kamne, kakor tudi drugo
železnino in posodo, ce-
ment. Pristni Malinovec
in vsakovrstno specerij-
sko blago kupite pri Jos.
Jagodič-u, Celje, Glavni
trg. 665

Dvokolo zastoj dobi, kdo
se odpove tobaku, samo v
trgovini dvokoles Milko
Škerlec, Sv. Tomaž—Or-
mož. Zahtevajte prospe-
kte. 714

Redni občni zbor

HRANILNICE IN POSOJILNICE

r. z. z. n. z.

v Črni pri Prevaljah

se vrši v nedeljo, dne 17. junija 1928 ob 3. uri
popoldne v prostorih hranilnice v Črni.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem
zboru.
2. Poročilo načelstva in računskega pre-
glednika.
3. Potrjenje letnega računa.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Slučajnosti.

Občni zbor sklepa veljavno, če je zasto-
pan najmanj deseti del zadružnikov. Ako bi
tega ne bilo, se vrši pol ure pozneje na istem
mestu in z istim dnevnim redom drug občni
zbor, ki sklepa veljavno brez ozira na število
navzočih zadružnikov.

713

Načelstvo.

Cenik molitvenikov

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta

Naslov molitvenika	Navadna vezava		Vezava v usnju z zlato obr.	Koščene platnice (celuloid)	Izredno fina vezava	
	rudeča	zlata obr.				
Dinarjev						
Ključek nebeški	20.—	25.—	—	—	—	—
Pri Jezusu	9.—	15.—	42.—	—	—	—
Kam greš?	11.—	21.—	27.—	24.—	30.—	Irha 34.—
Oče naš	—	—	35.—	orne 21.— bele 21 30	—	—
Angelček	13.—	—	26.—32.— 40.—	črne 18.— bele 18 19	45.—	—
Za Jezusom	19.—	24.—	—	—	—	—
Rajski glasovi	—	39.—	—	—	—	—
Apostolski molitvenik	12.—	16.—	—	—	—	—
Kvišku srca	—	—	43.—40.— 28.—20.—	—	42.—	—
Nebesa naš dom	—	—	—	—	67 50	—
Zgodi se Tvoja volja	22.—	—	—	—	—	—
Družbenik Marijin	16.—	22.—	44.—	—	—	—
Besede življenja	22.—	—	30.—	—	—	—
Vere mi daj, Gospod	27.—	—	—	—	—	—
Bog s teboj	16.—	18.—	—	—	—	—
Jezus na križu	18.—	30.—	—	—	—	—

Razpis!

Cerkveno-konkurenčni odbor mestne
župnije v Ptuj razpisuje gradnjo novih
svinjakov pri proštiji v Ptuj.

Gradbeni načrti so že uradno potrjeni.

Oddaja zgradbe novih svinjakov se bo
izvršila potem ofertne licitacije, ki se bo
vršila v prostorih g. Franca Mahoriča, go-
stilničarja v Ptuj, Vseh svetnikov ulica 8,
v ponedeljek dne 11. junija 1928 ob 10. uri.

Cerkveno-konkurenčni odbor mestne
župnije v Ptuj, dne 30. maja 1928.

Franc Mahorič,
načelnik.

706

Deske, letve ter razni drugi rezan les za
stavbe in pohištvo, tesan les za ostrežje, ce-
ment i. t. d., kupite ugodno v trgovini

KAROL IN MARTIN ROJS
v Ormožu.

712

svoj plen. Hladna sapica je pihljala skoz okno,
zdajci je prisijala luna izza oblakov, ki so se
pomikali proti jugu od časa do časa razsvetljeni
od daljnjih bliskov.

Mladi graščak se je vzbudil iz svojih premi-
šljevanj, gledal je težki boj, ki ga mora prestati
s svojo materjo zaradi njenih predsodkov. A na-
zaj ne sme, kajti še danes je obljubil Agati, da
jo poroči v kratkem, vsiljene neveste pa ne mara.

Vsi ti duševni naporji so premagali telesne
sile mladega moža, zravnaval je svoje ude po trdem
ležišču in sladko spanje ga je odvedlo v kra-
ljestvo sanj, kjer se je čutil srečnega, ker je videl
svoje želje izpolnjene.

II.

ŽUPNIK MORENUS.

Vi hočete mi biti kristjani?

Ne strinja s kristjanstvom se sovraštvo:

Ljubezen Krist učil je — vi sovraštvo;

On luč je ljubil — vi temi ste vdani.

Stritar.

V Šent Lenartu je umrl župnik Urban Žun-
ko. Bil je blag gospod in župljani so ga obče spo-
štovali. V izpolnjevanju svojih dolžnosti je bil

zelo natančen in kot duhoven vzoren, vnet za
načela katoliške cerkve. Zato pa tudi tukaj ni
bilo polja za nauke lutrove vere, četudi so se že v
bližini pojavili njihovi pristaši.

Opat Ivan v Admontu je imenoval za župni-
ka Ivana Morenusa. Prišel je od Sv. Križa na
Murskem polju, kjer je bil za župnika.

Bil je mož srednje postave, na širokih plečih
mu je sedela debela glava, katero so pokrivali
črni lasje, izpod močnega čela je gledalo v svet
dvoje temnih oči. Imel je v sebi nekaj, kar je
vzbudilo čut, da je mož posebnih misli in zavzet
za razširjanje novih nazorov.

To je bilo tudi povod, da ga je imenoval ad-
montski opat župnikom, ker mu je ugajal njegov
nastop, ko se mu predstavil osebno.

Bilo je na dan sv. Filipa in Jakoba, ko se je
imelo vršiti umeščenje novoimenovanega žup-
nika.

Iz Jarenine se je pripeljal že na vse zgodaj
župnik Andrej Niger, ki je imel izvršiti obred
umeščenja, v kar ga je pooblastil admontski
opat kot cerkveni patron. Došel je tudi župnik iz
Sv. Benedikta Timor Benediks, hitro za njim
vikar iz Sv. Ruperta Štefan Putan, istočasno sta
prišla župnik Ernest Latano iz Sv. Petra, ki je

Ve morate imeti knjigo
„KADAR ROŽECVETO“
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta

Celje. (Dva smrtna slučaja.) Umrli sta v Celju dve poznani osebnosti, ki sta bili poznani ne samo pri mestjanih, ampak tudi daleč po okolici. Umrli sta vodja okrajnega sodišča v Celju, nadsvetnik dr. Val. Flerin. Pokojni je po rodu Gorenjc iz Mengša. Po dovršenih študijah je stopil v prakso pri deželni sodišči v Ljubljani, služil nato kot sodnik v Ilirski Bistrici, Kranjski gori, Črnomlju in do prevrata kot sodni predstojnik in okrajni sodnik v Žužemberku. Od tam je prišel kot sodnik posameznik v Celje ter je leta 1921 prevzel vodstvo okrajnega sodišča v Celju. Pokojnik je bil dober pravnik in pravi ljudski sodnik, ljudomil in dober z vsakomur, vsled česar je tudi užival visoko spoštovanje. Kot človek je bil skrajno skromen. Letos je še v odlični meri sodeloval pri ustanovitvi vodovodne zadrage v Zavodni; dočakal pa ni, da bi bil ta vodovod zgrajen. — Visoko starost je dočakal vpokojeni general Hubert Gellinek. Pokojnik je bil rojen v Sremskih Karlovcih leta 1842. V starosti šestih let so mu uporni Madžari leta 1848 ustrelili očeta. Prišel je v vojaško vzgojevališče v Karlovc in je moral že v starosti 17 let odriniti leta 1859 na italijansko bojišče. Leta 1866 se je udeležil vojne proti Prusiji. Po bosanski okupaciji je poveljeval dalje časa v Plevlju. Leta 1898 je šel v pokoj in se je leta 1900 za stalno naselil v Celju. Ostaní obema blagopokojnima ohranjen časten spomin!

Brežice. Naš okraj so letos že zopet obiskale strašne ujme. Česar ni uničil spomladanski mráz, to je opustošila zadnji petek silna toča. Oblastni poslanec Josip Tratnik je opozoril na te nesreče tako Belgrad kakor tudi Ljubljano in prosil za pomoč. Dobil je od povsod naročilo, da naj gg. župane prizadetih občin napoti do tega, da dajo nemudoma ceniti škodo in tozadevne cennitve odpošljejo na oblastni odbor v Ljubljano. Gospodje župani se torej tem potom prisi, jo, da storijo takoj svojo dolžnost. Opozarjamo jih, da je potrebna dvojna cenitev, 1 za odpis davka, druga za morebitno podporo.

Videm pri Krškem. V torek, dne 22. maja, se je pripeljala Rozalija Lončar, kuharica iz Sv. Jurija ob južni železnici, z osebnim vlakom iz Ljubljane ob devetih zvečer v Videm-Krško. Peš je šla od postaje Videm v Krško. Predno je šla na savski most, ji je nenadoma nekdo od zadaj hotel potegniti iz rok ročno torbico. Ko se je ozrla, je zagledala moža srednje postave, obritega obraza, starega okrog 25 let, ki je bil

oblečen v sivo obleko s športno čepico. Klicala je na pomoč, vendar ji je ropar hitro iztrgal torbico z rok in zbežal s ceste v tamo. S torbico je odnesel ropar nad 600 Din gotovine, dva zlata prstana z rdečim in belim kamenom, ovratno verižico z obeski, srebrno zapestno žensko uro in nekaj drugih malenkosti. Lončarjeva je oškodovana za več kot 3000 Din. Za roparjem doslej še ni nobenega sledu.

Ravne pri Vidmu. Dne 23. maja so bili domači posestniki Antona Bogoviča v Ravnah pri Vidmu zaposleni z delom na polju, tako da je ostala hiša od 2. do 4. ure popoldne brez varuha. Ko so prišli domov, so zapazili, da so med tem vlomilci s silo razbili okno, šli v hišo in odnesli vse, kar jim je prišlo pod roke. Poleg gotovine nad 6000 Din so odnesli dve niklasti uri, eno srebrno žensko uro z zapestnico, možko in žensko obleko, čevlje in perilo, tako da znaša škoda okrog 10.000 Din. Vlomna so osumljeni cigani, ki so imeli v tem času svoje taborišče pri brodu v Mrtvicah ob Savi, odkoder so hodili preko Save na štajersko stran in so domačini videli posamezne cigane v raznih vaseh videmske fare in tudi na Ravnah. Orožniki so zaprli dva cigana. Cigana sta člana Nikoličev iz Odre pri Veliki Gorici.

Vojske nočemo! Vojske ne potrebujemo!

Zadnje dni je po večjih mestih naše države, posebno pa v Beogradu, samostojnodemokratska stranka z mladino in komunisti priredila burne nastope. Tekla je celo kri. V Beogradu so razburjene in nahujskane množice napravile po ulicah barikade in so razbile okna in izložbe. Streli ali so na orožnike, ki so delali red in mir. Tudi v Zagrebu in Ljubljani so neodgovorni ljudje, ki so pristaši samostojnodemokratske stranke, — skušali na enak način kakor v Beogradu delati nemir, ali se je njih namen hvala Bogu preprečil. Nahujskana mladina je kričala: »Vojsko hočemo! Proti Italijanu gremo!»

Kaj je bil vzrok teh dogodkov, ki so razburili celo našo domovino in veliki del Evrope?

Naša vlada, v kateri je zastopana po dr. Korošcu tudi naša stranka, je miroljubna. Ona hoče, da bi se spor z Italijo na lep, miren način odstranil in da bi se na vsak način preprečila nova vojna. Z Italijo je bilo treba že pred leti podpisati neke medsebojne pogodbe o razmerah na meji in medsebojnem občevarju. Te pogodbe se imenujejo »Nettunske konvencije«. In radi teh konvencij je začela neodgovorna, od samostojnih demokratov in radičevcev nahujskana mladina hujskarijo po mestih. Glavni povod so dali tudi Italijani, ki so v nekaterih primorskih mestih napadali naše ljudi in pobijali okna in uničevali imetje našim rojakom. Naša vlada je itak proti temu odločno ugovarjala pri italijanski vladi, in ni bilo prav nobene potrebe, da mladina nastopa.

O vseh teh dogodkih poročamo na drugih mestih. Ali podčrtati moramo, da je vsa hujskarija bila organizirana od strani samostojnih demokratov in radičevcev. Sodelovali so pri teh razburljivih dogodkih tudi komunisti, kar je posebno značilno. Razdivjane množice so glasno kričale: »Vojsko z Italijo hočemo!« Tako so kričali ljudje, ki ne vedo, kaj se pravi vojska. Ljudem, ki v naših krajih še zdaj držijo na Pribečevičevo, Žerjavovo ter Radičevo stranko, bo menda tudi klicanje po vojski svrilen vzgled, da bodo zapustili te prežalostne stranke, oziroma družbo, ki bi zopet rada izzvala krvavo vojsko! Mislim, da bo vsak pameten človek obrnil hrbet stranki, ki šunta na — vojno!

Mi pa pravimo: **Mir želimo, a vojske ne potrebujemo!** Kogar tako silno srbi hrbet, pa se naj gre v Italijo pretepat z Italijani in z Mussolinijem! Našo vlado, posebno pa našega voditelja dr. Korošca pa prosimo v imenu ljudstva: **Ne poslušajte hujskačev Radiča in Pribečeviča, preprečite krvavo vojno za vsako ceno, ohranite nam ljubi mir!**

tedaj oskrboval župnijo Sv. Marjeto in vikar Caharija Rozman od Sv. Antona.

Jareninski župnik je bil mož močne, vitke postave, dvoje prijaznih oči je gledalo tako mило, da si takoj vzljubil blagega moža. Osiveli lasje so kazali, da je že nastopila jesen življenja. Kljub temu pa je bil živahen v razgovoru in poln zdravega veselja. Zato so se njegovega prihoda vsi veselili, posebno župnik Putan iz Sv. Ruperta, ki je imel krasen glas in je lepo prepeval, se tudi rad smejal in zbijal dobre šale, da je spravil celo družbo v najboljšo razpoloženje.

Župnik od Sv. Benedikta je bil mož že častitljive starosti, a še vedno bistrega duha in blagega značaja.

Zbrala se je mnogoštevilna množica vernega ljudstva ne samo iz šentlenartske župnije, ampak tudi sosednjih.

Od tržanov so prišli tudi trški sodnik Maks Pernhard ter Caharija Nürnbergger, ki je bil obenem cerkveni ključar. Imela sta svoje posebno mesto v klopi blizu altara.

Prva klop ob altarju je bila pregrnjena z rdečim suknom. Bil je to sedež graščakov iz Hrastovca.

Cerkev je bila že napolnjena z verniki, du-

hovništvo je bilo zbrano v zakristiji. Čakali so na prihod baroninje Margarete in njenega sina Ivana Friderika.

Zdajci se sliši ropotanje voza, ki se ustavi pred cerkvijo nasproti malemu lesenemu, s slamno pokritemu poslopju na južni strani. Iz voza je stopila graščakinja Herberstein s svojim sinom. Podala sta se skoz vrata na južni strani, nad katerimi je bil vzdign grb Herbersteinov, znamenje, da imajo ti tukaj svoj poseben vhod kot zaščitniki šentlenartske cerkve. Podaniki so stali ob strani in se globoko priklanjali, ob vходу jih je pozdravil jareninski župnik kot zastopnik cerkvenega patrona in jih poškrpnil z blagoslovljeno vodo.

Ko sta zasedla Herbersteina svoje mesto v bližini altara, se je začel cerkveni obred. Verna množica je gledala z veliko pozornostjo, še bolj pa radovednostjo celo ceremonijo, saj kaj takega se ne vidi vsak dan.

Minula je slavnostna maša, ki jo je bral novo umešeni župnik Morenus, z izbranim glasom je zapel šentpetrski vikar Štefan Putan ob koncu lte missa est, da je celo baroninja Herberstein s posebnim zanimanjem pokimala svojemu sinu.

Množica se je vsula iz cerkve, duhovniki pa

Ne dajajte si skrb za BIRMSKO DARILLO!
Lep molitvenik, pa en rožnatec
je poleg navadnih spominčkov najljepši spomin.
V današnjem »Gospodarju« najdete cenit TISKARNE SV. CIRILA

Volneno, belo in pisano platno, hlače, kambre, delene, srajce, nogavice, kravate, dežnike itd. kupite najceneje pri trdki

Alojz Drogenik, Celje
samo Glavni trg št. 9 samo

Vsakovrstni ostanki za polovično ceno. 557

Dežnikarna

620

JOS. VRANJEK v Celju - Kralja Petra trg 15

naznanja, da se je preselila radi prezidave iz vogelne hiše Kralja Petra cesta 25 v Pelletovo hišo na Kralja Petra cesti 15. — Priporoča cenj. odjemalcem svojo bogato zalogo dežnikov vseh vrst, od najnavadnejših do najfinejših in solnčnikov solidnega domačega izdelka po najnižjih cenah. Na debelo in drobno. — Sprejema in izvršuje preobleke in vsa v stroko s. dajoča popravila hitro, točno in solidno po najnižjih cenah.

MOŠTIN!

Najboljša esenca za izdelavo dobre, zdrave in ne drage domače pijače. Dobi se samo pri prodajalcih Drogerija Wolfram. Maribor in drogerija A. Kanc. Ljubljana. 689

V vsakem petem paketu sladne kave Viktor Jarc, po pol kg zdravstvene ki je izvrstne kvalitete, se nahaja 2 Din v gotovini za premijo. 83

Pošten in močan fant se sprejme za sodarsko obrt kot vajenec. Prednost ima ki že nekaj zastopi. Jožef Šketa, sodarski mojster, Sv. Lovrenc na Pohorju. 686

Kose, srpe, brusne kamne, prvovrstne, kupite najugodnejše v trgovini Franc Senčar, Mala Nedelja. Nakup jajc, masla, putra, suhih gob. 687

Hišica, nova, blizu postaje z vrtom za zelenjavo in tričetrt orala zemlje se se takoj proda. Potočnik Franc, Račje 135. 681

Vaš denar
ima [pri] meni
večjo vrednost!

Vi kupite pri meni po zelo zmernih cenah prav dobro blago. Počastite me s svojim obiskom in pretehtajte sami resničnost gornje trditve!

KOLARIČ FRANC,
trgovina, APAČE

668

Vulkan in
Turške kose

se dobijo v trgovini železnine

Koražija

MARIBOR, ALEKSANDROVA C. 42.

Priporočam tudi izvrstne brusne kamne, motike, vile za gnoj in steljo, srpe, nagrobne križe, vsakovrstno železje, orodje, traverze in apno po nizki ceni in s solidno postrežbo. 663

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri
Ljudski posojilnici v Celju

registrovani zadrugi z neomejeno zavezo

v lastni hiši, Cankarjeva ulica 4 poleg davkarije.

Pri njej je denar najbolj varno naložen, vsled tega, ker je to soliden kmetski denarni zavod in ker jamčijo poleg hiš in rezerv vsi člani, kojih število znaša nad 3000, za varnost vlog z vsem svojim premoženjem. To jamstvo prekaša daleč stanje vseh hranilnih vlog, ki presegajo vsoto Din 52.000.000.—. Posojila na vknjižbo, poročitvo in zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

so se podali v župnišče, kajti danes se bo jedlo z veliko žlico in to je nekaj posebnega. Vabilu novega župnika se je odzval tudi mladi graščak Herberstein, med tem ko se je baroninja Margareta takoj odpeljala v Hrastovec, češ, da se ne počuti posebno dobro, dejansko pa ji ni bilo za družbo, ker ni bilo nobenih plemenitašev.

Da sta bila navzoča tudi trški sodnik Pernhar in cerkveni ključar Caharija Nürnbergger, se razume, ker bila bi to velika žalitev. Maks Pernhard je bil sicer protestant, a prezreti se ga ni moglo, kajti bil je trški sodnik in s tem tudi namestnik hrastovške sodnije za trg Sv. Lenart; in kar je v zvezi z graščino Hrastovec, se ne sme zapostaviti, kajti nje lastniki so gospodje tudi glede trga in cerkve pri Sv. Lenartu.

Pri polno obloženi mizi so se kmalu razvezali jeziki, posebno ker je bil mladi graščak dobre volje, sedel je zraven Caharija Nürnbergger, brata njegove neveste in tako je našel priliko se z njim pogovarjati o tem in onem, pri čemur seve ni pozabil, omeniti svoje izvoljenke. Nürnbergger si je štel v posebno čast, da se razgovarja z njim mladi graščak.

Že je nazdravil jareninski župnik mlademu graščaku ter novemu župniku, nakar se je za-

hvalil ta v izbranih besedah vsem. Začelo se je neprisiljeno razgovarjanje med posameznimi gosti.

»Lepo župnijo si dobil,« meni župnik zi Jarenine proti župniku Morenusu, »si lahko zadovoljen.«

»Saj sem tudi,« nasmehlja se ogovorjeni, »upam, da se bom z župljani dobro razumel.«

»Saj so vsi dobri ljudje in verni katoličani,« meni župnik od Sv. Benedikta, »drugovernih ni dosti.«

Pri tem pogleda po strani na trškega sodnika, ki je sicer razumel te besede, a se delal, kakor bi jih preslišal.

Župnik Morenus namigne benediškemu s pogledom na Pernharda, kakor bi mu hotel reči, da naj ne govori o tem.

A ta si ni dal nič reči, bil je v svoji stvari strasten, da skoraj pretiravač.

»Ta novodobni duh se povsod razširja,« govori benediški župnik dalje, »pri nas so se pojavili že skakači.«

»Kaj je to,« vzkliknejo nekateri gostje.

(Dalje bo sledilo.)

Naredite vselej svojim birmankam in
kupite jim v spomin
Botrice! lep molitvenik, pa en rožnatenec
polety nesednih spominkec. V daroknjem »Gospodarju« pogledite
cenik TISKARNE SV. CIRILA